

storiker skulde søge sig et Emne til en Doktordisputats i Danmarks Historie i disse bevægede Tider, ligesom man nu gør det for 60-ernes Vedkommende, kunde jeg ikke tænke mig noget mere pikant og fængslende Emne for ham end de Radikales Militærpolitik før Verdenskrigen, under Verdenskrigen og efter Verdenskrigen.

Men lige saa naturligt, som det er, at det ærede Medlem stadig vender tilbage til denne Sag, som han har viet sin særlige Forsorg og Omsorg, lige saa naturligt forekommer det mig, at den højtærede Forsvarsminister afviste Forsøget med en Erklæring om, at en Generaldebat om Militærspørgsmaalet vilde kun have akademisk Interesse, saa længe Venstres Militærforslag ikke laa paa Tingets Bord. Kun maa jeg gøre den Bemærkning, at jeg af et 2-aarigt borgerligt Samarbejdes Erfaringer fik en stille borgerlig Tvivl om, om man ikke fra Venstres Side, naar endelig Militærforslagene omsider laa paa Tingets Bord, vilde være tilbøjelig til at hævde, at nu havde det i Grunden ogsaa kun akademisk Interesse at tage en Generaldebat op om disse Spørgsmaal, nu kunde vi straks gaa over til en Realitetsbehandling, Paragraf for Paragraf af den militærtekniske Side af disse Forslag, som vi alle forstaar os saa udmærket paa.

At dette mit Indtryk ikke har været helt fejlagtigt, viser tilfulde den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansens Udtalelser, da vi havde Indkaldelsesloven til Behandling for et Par Maaneder siden. Da forsøgte nemlig det ærede Medlem Hr. P. Munch igen at tage en Principdebat om Militærspørgsmaalet, men blev afvist af det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen med den Bemærkning, at det, det her drejede sig om, var aldeles ikke en Principdebat om Militærspørgsmaalet: den principielle Side af Militærspørgsmaalet ved Vælgerne udmærket Besked med, det kender de, der er ikke noget at tale om; nej, det, det gælder om, er en finansiel Revision; ved Venstres nye Militærordning gælder det en finansiel Reduktion; det er det, vi er valgt paa, og det er det, det gælder om, Principperne dem ved Vælgerne Besked med.

Endvidere har jeg faaet bestyrket Rigtigheden af dette mit oprindelige Indtryk ved den forbavsende Hensynsløshed, Regeringen har udvist, for det første ved at sætte hele denne store Sag under Debat 14 Dage før, Rigsdagen i og for sig var i Stand til at rejse hjem, medens Regeringen i Fjor 14 Dage efter, at Rigsdagen var hjemsendt, i hele sin Presse erklærede, at nu havde Venstre haft Partimøde og om Grundlinierne

i det fremtidige Militærforslag var der fuldstændig Enighed. Endvidere bestyrkes det ved den Hensynsløshed, Regeringen har udvist ved at forelægge disse to bindstærke Værker, Betænkningen og Beretningen om hele Militærspørgsmaalet, militært set og politisk set, det ene 8 Dage før, man satte Sagen til første Behandling, det andet nøjagtig Dagen efter, at den var sat til første Behandling — altsaa en Beretning og Betænkning, som indeholder alt det uafviseligt nødvendige Materiale for i Virkeligheden at kunne optage en frugtbar Debat om disse Spørgsmaal. Alt det mener Regeringen ikke var nødvendigt. Alt det bestyrker yderligere tilfulde det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens Fremhævelse af, at det her drejer sig om en finansiel Reduktion og ikke stort andet.

Men der er endvidere et andet Moment, som berettiger mig til at hævde, at mit oprindelige Indtryk er uomstødelig rigtigt. Det er dette, at Venstres Militærforslag foruden ved sin Fremlæggelsesmaade tillige ved sin Tilblivelsesmaade viser, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens Grundbetragtning ogsaa er Partiet Venstres. Det ærede Medlem har som Fører af Venstres radikaliserende Hale — for det lader sig jo ikke benægte, at Venstre har en saadan Hale, endog en meget vimsende Hale — sammen med den højtærede Indenrigsminister stadig gjort sit yderste for at presse Forslaget finansielt saa langt ned som muligt, for at det paa en Gang kunde blive velsmagende for de Tusinder radikale Husmænd, der sidst stemte Venstre, ja, maaske endog lokke ny Tilhængere til Partiet Venstre, og dernæst paa den anden Side med Tilsætning af lidt Ingredienser blive spiseligt for de Konservative. Det er virkelig et godt Stykke partipolitisk Arbejde, de Herrer her har præsteret. Frede Bojsens forsvarsvirige moderate Arvtagere har de faaet til at krybe i et Musehul, og det Bergske Bondevenstre er saa temmelig indifferent. De Herrer har saaledes god Udsigt til at opnaa en billig og let købt Valgsucces.

Men jeg for mit Vedkommende tror, at nationalpolitiske Hensyn i denne Sag er vigtigere end partipolitiske, og det er derfor udelukkende ud fra nationale Sikkerhedshensyn, jeg for mit Vedkommende agter at drøfte den. For Venstre er Forsvarssagen, som sagt, først og fremmest et finansielt Reduktionsspørgsmaal; det militære Reorganisationsspørgsmaal kommer i anden Række. For Oppositionen er Sagen i lige Grad et militært Destruktionsspørgsmaal og et finansielt Reduktionsspørgsmaal. For mig